

στην αίσθησα. Ἡ Μαργαρίτα καθέβηκε στὴν αὐτὴ ἀγένηχη νοσηθοντα...

—Μὰ τί ἔχετε ἑσῶν; Τότε ὁ πατέρας τῆς Μαργαρίτας ἐπῆρε καὶ στάθηκε μπροστά του...

—Κόρη, θὰ ζεμιπεθεύουμε μὲ λίγα λόγια... Ἐστείλατε στὴν κόρη μου...

Καθὼς μιλοῦσε, ἡ φωνὴ του ἔτρεπε καὶ ἡ ὄψη του ἦταν κατάχλωμη. Ἡ Μαργαρίτα ἔβριζε ἱκετευτικά βλέμματα...

—Με συγχωρεῖτε ποὺ δὲν σὰς ἔδωσα ὡς τώρα τὴν ἀκριβὴ μου ταυτότητα... Ἐργάζου—να βροῦ μιὰ γυναῖκα, ἡ ὁποία θὰ μ' ἀγαποῦσε...

Μὰ στὸ σημεῖο αὐτὸ διακόπηκε κ' ἔτρεξε πρὸς τὴν μητέρα τῆς Μαργαρίτας...

—Ὅταν σὲ λίγο συνήλθε εἶδε κοντὰ τῆς τὴν κόρη τῆς καὶ τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς...

—Εἶνε λοιπὸν ἀλήθεια, ἔλεγε, ὅτι ἡ κόρη μου θὰ γίνῃ μιὰ μικρὴ πριγκίπισσα...

—Ναί, τῆς ἀπάντησε ὁ Ζάν Ρολλέν, ὀρθιος, χαμογελοῦντας πρὸς ὄψεις. Μόνο ποὺ ἐγώ, ὁ πρίγκιψ, εἶμαι λιγὰς τρελός...

MAURICE BOUCHET

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥ ΤΟΥ ΜΩΡΦΑ

Τ' ἀνέκδοτα τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη εἶνε ἄπειρα. Ἀπὸ μιὰ συλλογὴ πωλοστῆται καὶ σταγινῶν, ποὺ ἀγοράσαμε κατ' αὐτὰς πρὸς πλοιοπόρον τῆς μεγάλης...

Τὸν Κολοκοτρώνη πολλὲς φορές τὸν ἐπιφανῶν ἀδελφάτα γέλια, διὰν θυμῶταν κάποιον γράμμα ποὺ τοῦ εἶχε στείλει ἕνα...

Γιὰ νὰ δεῖξῃ ὁ Κολοκοτρώνης πόσο ἐκτιμοῦσαν τὰ ἀληθινὰ πολυγράμια οἱ Τούρκοι, ἀνέφερε κάποτε τὸ ἔξῃς περιστατικόν: Ὅταν ἐσοκώθηκε ὁ ἀντρείος κλέφτης Ζαχαριάς καὶ τοῦ πῆγαν τὸ κεφάλιν...

Στὴν κηδεῖα τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαῆμη, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ ὁποῖος ἀκολουθοῦσε τὸ λείψανον ἔκλαψε ἀπαρηγόρητα.

—Μὰ δὲ θυμάσαι τὴς διχόνοῦς σας; τοῦ εἶπε κάποιος. —Πολλὲς φορές ἐγίνηκαμε ἐχθροί, τοῦ ἀποκρίθηκε αὐτός, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὸν ἐμίσησα.

Κάποτε ποὺ βρισκόταν στὴ Ζάκυνθο, ὁ Κολοκοτρώνης ἐπῆρε νὰ διαβάσῃ ἕνα εὐαγγέλιον Ἀγγλικῆς ἐκδόσεως τὸ ὁποῖον εἶχε ἀπαγορευθῆν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία.

Ἐνας νεαφὸς ἀναγνωστῆς, ὀνόματι Λικάρ: Φλέσσας, μόλις τὸν εἶδε, τοῦ εἶπε: —Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸ διαβάσῃς αὐτό. Τὸ ἔχει ἱεροσημειῶν ὁ Πατριάρχης κ' ὁποῖος τὸ παίρνει στὰ χεῖρα του εἶνε καταραμένος.

Ὁ Κολοκοτρώνης ἀγαπε μὲ μαζ, ἤρπαξε τὸν καλὸ τὸν ἀναγνωστὴ ἀπὸ τὰ μαζῶν μὰθρα μαλλιά του, τὸν ἔβαλε κάτου καὶ μὲ μεγάλη δυσκολία κατώρθωσαν οἱ φίλοι νὰ τὸν βγάλουν ἀπ' τὰ χεῖρα του.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΟΙΗΤΡΙΒΣ ΟΙ ΠΕΠΛΟΙ ΤΗΣ ΣΑΛΩΜΗΣ

Με πεπλά ἀραζουόφανα λαχτασιθῆ, ζωσμένη μπροστὸν στὰ λίγνα βλέμματα, μπρὸς στὴν πλανεῦτρα γυναιθ...

Τὸνα τῆς πέλλο εἶνε λευκὸ, λευκὸ σὰν περιστέρι, τετραπόδιλο στὴν κεφαλῇ, σῆμα τῆς παρθενιάς τῆς...

Τὸ τρίτο, κίτρινο κ' ἄχνῳ, δειχνε τὴν ἀγρία ζῆλεια ποὺ στὴν ψυχῇ τῆς σὰν ὄχια φαρμακερὴ φοιλάζει.

—Κόρη σκληρὴ τοῦ Σατανά, τῆς φαρμακίλας γέννα, δε θέλω τὴν ἀγάτη σου, δε θέλω τὸ αἶμά σου...

Εἶν' ἡ φωνὴ τοῦ Γιοζανὰν ποὺ ἀπὸ τὴ στέφρα βγαίνει στ' ἀνάκοσιμιά τῆς ἡ τρελλῇ χορευτῆρα σὰν τὸ κεδὶ ἀνατινάξεται γοργῇ καὶ στὸν Ἡρώδη κραιναί: —Τὸ θανατὸ τὸ κοκκίνο στείλε τὸ δαχτυλίδι...

Τὸν τρέλλα πάλι ἀγρίνησε τὸ ὄστατο χοροὺ τῆς, πετάει ψηλὰ τὸ πέλλο τῆς τὸ πορφυρὸ ποὺ μοιάζει σὰ νὰ τὸ βάραν στ' ἀγιστὸ αἶμα τοῦ σιστικοῦ τῆς...

Μέν' σ' ἕνα πιάτο ὀλόχρονον φέρνει ὁ Χαμεῖ τὴ θεῖο τοῦ Γιοζανὰν τὴν κεφαλῇ. Ἀνατριχίλα, τρώους τριπύρα ἀποσκοροῦνται, Τρισκοτιομένη, ἀγρία τινάξεται ἡ Σάλωμη.

Σεγά, πηχτιὰ, μὲ τρεμοσιὰ χαιδεῖνὰ τὸ κεφάλι, στὰ στήθη τῆς τὰ ὀλόστητα τὸ σάγγιρα μὲ λαχτάρα κ' ἀποτραβάνται τὸ στεγοὺ τὸ πέλλο τῆς μὲ ζάλη, ποῖνα μιντὸ, κατὰμαρον, μὲ μιὰ κροφῇ τρομαῖα.

Αετλόνει τὴν ἀγάτη τῆς, τὴ μὸνη τῆς ἀγάτη κ' ἔσπαρα ἡσχα, βοεβὰ, ὁσὰν τὸ νυκτοκλέφτη μπροστὸν στα μαιτὰ τὰ ποῖα τοῦ ὄπνονο αὐριπύρα μέσ' στὴ βαθιὰ καὶ σκοτεινῇ, σὴν τάφω, στέφρα πηχτιὰ. Ἀθήνα, Ἀπρίλιος 1929 ΖΙΑ ΝΤΕΛ ΡΙΟ

Η ΣΑΛΩΜΗ

Σὰ μανιασμένους σίφρονας ὁ Ἐρωτας μὲ σπρωχὺν Πρὸς τὴ φωνὴ σου, Γιοζανὰν, ποὺ ἡ φοιλαχὴ τὴ δειχνε, Κ' ἄπᾶνο ἀπὸ τῆς στέφρας σου τὸ σκετῶνα πημενθ...

Μιὰ ζάλη, ποὺ τὰ λόγια μου σοὺ σῆχνε ἀπὰ στὴ στέφρα ἴσοο, ποὺ θὰ σὲ κάρωνε ἀπ' τὴν κορφῇ ὡς τὴ φτέφρα Σὰ στάλες πύρινες βροχῆς, καὶ θὰ σοὺ μάθουν πόσο Μὲ τὴ φοιτὰ μου σῆγκρονον ποθῶ νὰ σὲ φροντισσο.

Θέλω τὰ χεῖλια σου, ποθῶ τὰ μαθρα τὰ μαλλιά σου, Νὰ λιώσω λαχταρῶ ὡς κεφὶ στὴν κάτασθη ἀγκαλιὰ σου, Ὁ Γιοζανὰν, ληστῆρον κ' ἔσφραγενοσιμένη δοῦλα, Γιὰ σὲ ἡ Σαλωμῇ γίνηκε ἡ ὄρμα βασιλοποῖλα.

Μάτσαο σοὺ λέω τὸ κήρυγμα! Τὰ λόγια σου δὲ νοῖθω ζωσμένη στὸν ἐφτάδιπλο τῆς ἁμαρτίας τὸν ποθῶ, Ἐλα! καὶ θέλω ὡς νηφκὸ νὰ φέρῃς μὸν κανισία, Ὅμορς τοῦς ποθῶν τὸν κερῶν ποὺ παῖζον φλόγες κ' ἴσοιο.

Φοιρτονασμένους σίφρονας ἡ Πιθναῖ μὲ βάζει Καθὼς ποτὶμα δρηπτικὸ ποὺ ἡ θάλασσα τὸ κροῖζει, Ἄλλοι κ' ἄλλοι σ' ὅτι βρεθεῖ μπροστὰ μου νὰ μὲ κερῃ, Κὰι τρισάλιοι σου, Γιοζανὰν, μὲ τὴ χλωμῇ τὴν ὄρη!...

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ - ΜΑΛΑΜΟΥ

ΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΚΑΤ' ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Σύμφωνα μὲ μιὰ στατιστικὴ ἐνὸς Γαλλικοῦ περιηγητικῆ τοῦ Γαλλία πεθαῖνον καθε γρόνον 51 σοφοὶ καὶ φιλόλογοι, 221 ζωγράφοι, γλύπται καὶ μουσικοί, 566 δραματικοί καὶ λιρικοὶ καλλιτέχνη, 52 γιατροί, 60 φαρμακοποιοί, 20 ὀδοντιατροί, 23 μαῖα, 920 θυρωροί, 409 ἰδιοκτητὰ σπιτιῶν, 59 συμβολαιογράφοι, δικηγοροὶ καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες, 925 ταβερναφῶδες, 824 ξενοδόχοι, 30 σκονοβάται καὶ ἀεροβάται καὶ 15 ζητιῶνοι καὶ ἄλλητες.

